

آیین‌نامه بین‌المللی بررسی سوانح دریایی

(آیین‌نامه بررسی سانحه)

انتشارات سازمان بنادر و دریانوردی
ناشر تخصصی کتب بندری و دریایی

عنوان و نام پدیدآور	آیین‌نامه بین‌المللی بررسی سوانح دریایی: (آیین‌نامه بررسی سانحه) / [گردآورنده] و مترجم نیلوفر گل‌ویستان‌فرد.
مشخصات نشر	تهران: سازمان بنادر و دریانوردی، انتشارات، ۱۳۹۵.
مشخصات ظاهری	۳۳، ۳۶ ص.
شابک	۶۰۰۰۰ ریال: 978-600-95483-1-6
وضعیت فهرست‌نویسی: فیبا	
یادداشت	فارسی - انگلیسی.
یادداشت	کتاب حاضر از سایت‌های گوناگون گردآوری و ترجمه شده است.
موضوع	حوادث دریایی - پی‌جویی
سرشناسه	گل‌ویستان‌فرد، نیلوفر، ۱۳۴۹ - گردآورنده، مترجم
شناسه داده	سازمان بنادر و دریانوردی
رده‌بندی کنه	۱۳۹۵ ۵۸۱۹/۴۱۶۴ K
رده‌بندی یویی	۳۴۴/۰۴۲
شماره کتاب‌شناسی	۴۳۱۸۳۹۹

انتشارات سازمان بنادر و دریانوردی
ناشر تخصصی کتاب بنادر و دریایی

آیین‌نامه بین‌المللی بررسی سوانح دریایی
(آیین‌نامه بررسی سانحه)

مترجم: نیلوفر گل‌ویستان‌فرد

حروف‌نگاری و آماده‌سازی: انتشارات سازمان بنادر و دریانوردی

چاپخانه: صدف چاپ، مرکز پخش: اسرار دانش (۶۹۶۰۶۵۴)

چاپ اول: تابستان ۱۳۹۵، شمارگان: ۱۰۰۰ جلد

قیمت: ۵۰۰۰ تومان

کلیه حقوق مادی و معنوی این اثر برای ناشر محفوظ است.

دفتر انتشارات: تهران، بزرگراه شهید حقانی، بعد از چهارراه جهان کودک، انتهای خیابان شهیدی، پلاک یک،

سازمان بنادر و دریانوردی، مرکز بررسی‌ها و مطالعات راهبردی، کد پستی: ۱۵۱۸۶۳۱۱۱

تلفن: ۰۲۱-۸۴۹۳۲۱۳۰ - ۸۴۹۳۲۱۳۷ دورنگار: پست الکترونیکی: pub@pmo.ir

شابک: ۹۷۸ - ۶۰۰ - ۹۵۴۸۳ - ۱ - ۶

ISBN: 978 - 600 - 95483 - 1 - 6

فهرست

۷	مقدمه
۹	بخش ۱- مقررات عمومی
۹	فصل ۱- هدف
۱۰	فصل ۲- تعاریف
۱۵	فصل ۳- اعمال فصول در بخش‌های ۲ و ۳
۱۷	بخش ۲- استانداردهای اجباری
۱۷	فصل ۴- مرجع بررسی سوانح دریایی
۱۷	فصل ۵- اطلاع‌رسانی
۱۸	فصل ۶- الزام به بررسی سوانح دریایی بسیار شدید
۱۸	فصل ۷- توافق کشور صاحب پرچم با کشور ذی‌نفع اصلی دیگر برای انجام بررسی ایمنی
۱۹	فصل ۸- اختیارات برای انجام بررسی
۱۹	فصل ۹- بررسی‌های موازی
۲۰	فصل ۱۰- همکاری
۲۰	فصل ۱۱- بازرسی‌ای که نباید مشمول نفوذ خارجی شود
۲۰	فصل ۱۲- تحصیل ادله از دریانوردان
۲۱	فصل ۱۳- پیش‌نویس گزارش‌های بررسی ایمنی دریایی
۲۲	فصل ۱۴- گزارش‌های بررسی ایمنی دریایی
۲۳	بخش ۳- روش‌های توصیه‌ای
۲۳	فصل ۱۵- مسئولیت‌های اداری
۲۳	فصل ۱۶- اصول بازرسی

فصل ۱۷- بررسی سوانح و حوادث دریایی (به استثنای سوانح بسیار شدید)	۲۵
فصل ۱۸- عواملی که باید برای نیل به توافق موضوع بخش ۲ فصل ۷ در نظر گرفته شوند	۲۶
فصل ۱۹- اقدامات مربوط به دخالت غیرقانونی	۲۶
فصل ۲۰- اطلاع‌رسانی به طرف‌های درگیر سانحه و آغاز بررسی	۲۷
فصل ۲۱- هماهنگی در انجام بررسی	۲۷
فصل ۲۲- جمع‌آوری ادله	۲۹
فصل ۲۳- محرمانه بودن اطلاعات	۳۰
فصل ۲۴- حمایت از شهود و طرف‌های درگیر	۳۲
فصل ۲۵- پیش‌نویس و گزارش نهایی	۳۱
فصل ۲۶- بررسی مجدد	۳۲

مقدمه:

۱- این آیین‌نامه دربرگیرنده بهترین روش‌های بررسی سانحه و حادثه دریایی است که بر اساس آیین‌نامه بررسی سوانح و حوادث دریایی مصوب نوامبر ۱۹۹۷، توسط سازمان بین‌المللی دریانوردی و قطعنامه (۲۰) ۸۴۹ الف تدوین شده است. آیین‌نامه بررسی سوانح و حوادث دریایی، در پی ارتقای همکاری و رویکردی مشترک برای بررسی‌های سانحه و حادثه دریایی میان دولت‌ها است.

پیشینه:

۲- سازمان از طریق قطعنامه‌های مختلف، دولت‌ها را به همکاری و شناخت منافع مشترک تشویق کرده است. اولین قطعنامه، (۲. ا. اس.) ۱۷۳ الف (مشارکت در تحقیق رسمی در مورد سوانح دریایی) بود که در نوامبر ۱۹۶۸ تصویب شد. سایر قطعنامه‌ها شامل قطعنامه ۳۲۲ الف (اقدام به بررسی در سوانح) مصوب نوامبر ۱۹۷۵، قطعنامه (۱۱) ۴۴۰ الف (تبادل اطلاعات برای بررسی سوانح دریایی) و (۱۱) ۴۴۲ الف (زرها- مرتبط با منابع انسانی و مادی در بخش‌های اداری برای بررسی سوانح و نقض کنوانسیون‌ها) مصوب نوامبر ۱۹۷۹، قطعنامه (۱۶) ۶۳۷ الف (همکاری در بررسی‌های سانحه دریایی) مصوب ۱۹۸۹ هستند.

۳- این قطعنامه‌های اختصاصی، با تصویب آیین‌نامه بررسی سوانح و حوادث دریایی توسط سازمان ترکیب و توسعه یافتند. قطعنامه (۲۱) ۸۸۴ الف (اصلاحات قطعنامه (۲۰) ۸۴۹ الف در مورد آیین‌نامه بررسی سوانح و حوادث دریایی) مصوب نوامبر ۱۹۹۹، آیین‌نامه مزبور را از طریق تدوین دستورالعمل بررسی عوامل انسانی ارتقا بخشید.

۴- کنوانسیون بین‌المللی ایمنی جان اشخاص در دریا (سولاس)، مصوب ۱۹۴۸، حاوی مقرره‌ای است که دستگاه‌های اجرایی کشور صاحب‌پرچم را به انجام بررسی‌های مربوط به سوانح کشتی با پرچم خود آن کشور ملزم می‌کند؛ به‌شرطی که بررسی بتواند به تشخیص مسائل قانونی به‌عنوان عوامل سهمیم کمک کند. مقرره مزبور در کنوانسیون‌های سولاس

۱۹۶۹ و ۱۹۷۴ حفظ شد. این مقرر در کنوانسیون بین‌المللی خطوط بارگیری مصوب ۱۹۶۶ نیز آمده است. به‌علاوه، کشورهای صاحب‌پرچم ملزم هستند تا دربارهٔ سوانح و حوادث دریایی خاصی که در آب‌های آزاد اتفاق می‌افتند، تحقیق کنند.^۱

۵- حاکمیت کشورهای ساحلی فراتر از سرزمین و آب‌های درون‌سرزمینی آن تا محدوده دریای سرزمینی کشور پیش می‌رود.^۲ این صلاحیت به کشور ساحلی حقی ذاتی برای بررسی سوانح و حوادث دریایی در ارتباط با سرزمین خود می‌دهد. بسیاری از دستگاه‌های اجرایی ملی دارای مقرراتی قانونی هستند که بررسی یک سانحهٔ کشتیرانی در محدودهٔ آب‌های درون‌سرزمینی و دریای سرزمینی را، صرف‌نظر از پرچم، مقرر کرده‌اند.

۱-۲-۱ کار در دریاوردان

۶- اخیراً بررسی در کار دریایی (۲۰۰۶) سازمان بین‌المللی کار (که هنوز لازم‌الاجرا نشده است)، مقررهای را برای بررسی برخی از سوانح شدید دریایی و نیز تنظیم شرایط کار دریاوردان مقرر کرده است. با تشخیص نیاز به حمایت ویژه از دریاوردان در طول بررسی، سازمان بین‌المللی دریاوردی (آیمو) دستورالعمل «رفتار منصفانه با دریاوردان در صورت وقوع یک حادثه دریایی» را در دسامبر سال «۲۰۰۵» از طریق کمیتهٔ (۳۱) ۹۷۷ الف تصویب کرد. دستورالعمل توسط سازمان بین‌المللی کار و سازمان بین‌المللی دریاوردی در یکم جولای ۲۰۰۶ (۱۰ تیر ۱۳۸۵) منتشر شد.

تصویب آیین‌نامه

۷- از زمان تصویب اولین کنوانسیون سولاس، تغییرات گسترده‌ای در ساختار صنعت دریاوردی بین‌المللی و حقوق بین‌المللی به وجود آمده است. این تغییرات به‌طور بالقوه تعداد کشورهای ذی‌نفع در فرایند و پیامدهای حاصل از بررسی‌های ایمنی دریایی در هنگام وقوع سانحه یا حادثه دریایی را افزایش داده و احتمال اختلافات حاکمیتی و رویه‌ای میان کشورها را بیشتر کرده است.

۸- این آیین‌نامه درعین‌حال که برخی الزامات اجباری را تعیین می‌کند، تنوع موجود در قوانین بین‌المللی و ملی در ارتباط با بررسی سوانح و حوادث دریایی را نیز مد نظر دارد. این آیین‌نامه برای تسهیل بررسی ایمنی دریایی و هم‌سو با منافع کشورهای صاحب‌پرچم، کشورهای ساحلی، سازمان بین‌المللی دریاوردی و صنعت کشتیرانی به‌طور کلی، طراحی شده است.

^۱ مرجع این سخن، بند ۷ مادهٔ ۹۴ کنوانسیون سازمان ملل متحد دربارهٔ حقوق دریاها یا الزامات حقوق و عرف بین‌المللی است.

^۲ مرجع این سخن، مادهٔ ۲ کنوانسیون سازمان ملل متحد دربارهٔ حقوق دریاها یا الزامات حقوق و عرف بین‌المللی است.